

ZALECENIE NR S2

z dnia 22 października 2013 r.

dotyczące uprawnień ubezpieczonych i członków ich rodzin do świadczeń rzeczowych w trakcie pobytu w państwie trzecim na mocy dwustronnej umowy między właściwym państwem członkowskim a danym państwem trzecim

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2014/C 46/09)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia (WE) nr 987/2009⁽²⁾,

uwzględniając art. 72 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zgodnie z którym Komisja Administracyjna wspiera i rozwija współpracę między państwami członkowskimi i ich instytucjami w zakresie zabezpieczenia społecznego,

działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W motywie 8 oraz w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 potwierdzono szczególne znaczenie ogólnej zasady równego traktowania pracowników, którzy nie mają miejsca zamieszkania w państwie członkowskim ich zatrudnienia, włącznie z pracownikami przygranicznymi.
- (2) W art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 zakazuje się dyskryminacji osób, do których stosuje się to rozporządzenie.
- (3) Trybunał Sprawiedliwości orzekł również, że w przypadku gdy stosowanie przepisu prawa Unii może być utrudnione przez środek przyjęty w ramach wdrażania umowy dwustronnej, nawet jeżeli umowa ta nie mieści się w zakresie stosowania Traktatu, każde państwo członkowskie ma obowiązek ułatwienia stosowania tego przepisu⁽³⁾.
- (4) Nawet jeśli umowa zawarta pomiędzy jednym państwem członkowskim a państwem trzecim lub państwami trzecimi nie mieści się w zakresie pojęcia „ustawodawstwo” w rozumieniu art. 1 lit. l) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, nie może to uchybiać zobowiązaniu każdego

państwa członkowskiego do przestrzegania zasady równego traktowania, o której stanowi art. 45 Traktatu⁽⁴⁾.

- (5) Z tego powodu należy wyraźnie stwierdzić, że umowy dwustronne z zakresu zabezpieczenia społecznego zawierane między państwem członkowskim a państwem trzecim muszą być interpretowane w sposób nakazujący takie ich stosowanie, aby nie pozbawiać osoby i członków jej rodziny (art. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 883/2004) praw związanych z korzystaniem z ustanowionej w Traktacie swobody przemieszczania się w Unii Europejskiej.
- (6) Pełne korzystanie ze swobody przemieszczania się jest niemożliwe, jeśli osoba, do której stosuje się ustawodawstwo państwa członkowskiego innego niż kraj jej zamieszkania, nie uzyskuje takiego samego traktowania wobec prawa jak osoby mające miejsce zamieszkania w danym państwie członkowskim i znajdujące się w takiej samej sytuacji.
- (7) W przepisach tytułu III, rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 określono zasady stosowane w wypadku kolizji ustawodawstw, służące określeniu, na jakich warunkach ubezpieczony i członkowie jego rodziny są uprawnieni podczas zamieszkiwania lub pobytu w innym państwie członkowskim do świadczeń rzeczowych z tytułu choroby, udzielanych w imieniu właściwej instytucji.
- (8) Artykuł 17 oraz art. 24–26 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 mają na celu zapewnienie, aby przyznawanie świadczeń rzeczowych z tytułu choroby nie było uzależnione od zamieszkiwania ubezpieczonego we właściwym państwie członkowskim, aby nie zniechęcać pracowników migrujących do korzystania z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się⁽⁵⁾.
- (9) Dotyczy to także członków rodzin w rozumieniu art. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, którzy powinni otrzymywać w państwie członkowskim zamieszkania świadczenia rzeczowe z tytułu choroby udzielane w imieniu właściwej instytucji przez instytucję miejsca zamieszkania na podstawie art. 17 lub art. 24–26 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1 (sprostowanie w Dz.U. L 200 z 7.6.2004, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Sprawa C-55/00 *Gottardo* [2002] Rec. I-413, pkt 31 i sprawa 235/87 *Matteucci* [1988] Rec. 5589, pkt 19.

⁽⁴⁾ Sprawa C-55/00 *Gottardo* [2002] Rec. I-413, pkt 35 i sprawa 23/92 *Grana-Novoa* [1993] Rec. I-4505.

⁽⁵⁾ Sprawa C-286/03 *Silvia Hosse* [2006] Rec. I-01771, pkt 54.

(10) Zasada równego traktowania powinna również mieć zasadniczo zastosowanie w przypadkach, gdy właściwe państwo członkowskie zawarło z państwem trzecim dwustronną umowę, obejmującą postanowienia dotyczące świadczeń rzeczowych z tytułu choroby, które stają się niezbędne z medycznego punktu widzenia w państwie trzecim, pod warunkiem że państwo trzecie jest przygotowane do współpracy w poszczególnych przypadkach,

NINIEJSZYM ZALECA, CO NASTĘPUJE:

1. Państwo członkowskie, które zawarło z państwem trzecim dwustronną umowę z zakresu zabezpieczenia społecznego, obejmującą postanowienia dotyczące świadczeń rzeczowych z tytułu choroby, powinno stosować te postanowienia do osób, do których ma zastosowanie ustawodawstwo tego państwa członkowskiego, jak również do członków ich rodzin,

którzy zamieszkują w innym państwie członkowskim i są uprawnieni do otrzymywania świadczeń rzeczowych na podstawie art. 17 lub art. 24–26 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w sytuacji, gdy świadczenia rzeczowe z tytułu choroby stają się niezbędne z medycznego punktu widzenia w okresie pobytu w tym państwie trzecim.

2. Niniejsze zalecenie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze zalecenie stosuje się od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po jego opublikowaniu.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Mariana ZIUKIENE
